

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **G.S.**, narodený X., bytom K.X., Ž., zastúpený všeobecným splnomocnencom M.B., narodeným X., D.X., Ž., proti žalovanému: **J.Ž.**, narodený X., bytom V.X., zast. právnym zástupcom, advokát JUDr. J.Š., V.X., **v konaní o zaplatenie 300.000,- Sk s príslušenstvom**, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 20 Cob 419/2005 zo dňa 14.9.2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žalovanému trovy dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Žiline rozsudkom č.k. 20 Cb 43/05-130 zo dňa 12.10.2005 vo veci o zaplatenie 300.000,- Sk s príslušenstvom rozhodol tak, že žalovaného zaviazal žalobcovi zaplatiť 300.000,- Sk s 10%-ným ročným úrokom z omeškania od 9.9.2004 do zaplatenia a na náhradu trov konania vo výške 15.000,- Sk.

O odvolaní proti tomuto rozhodnutiu rozhodol Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 20 Cob 419/2005 14.9.2006 tak, rozsudok Okresného súdu v Žiline č.k. 20 Cb 43/05-130 zo dňa 12.10.2005 zmenil a žalobu zamietol. Žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania v sume 0,- Sk. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že predmetom sporu je zaplatenie sumy 300.000,- Sk s príslušenstvom, titulom zmluvnej pokuty z mandátnej zmluvy, uzavretej medzi nimi. Za podstatu odvolania označil posúdenie platnosti dojednania účastníkov

o zmluvnej pokute v čl. VI. bod 6.3. v písomnej mandátnej zmluve zo dňa 7.6.2004 vo väzbe na odvolací dôvod nesprávneho právneho posúdenia. Za nespornú skutočnosť označil uzavretie mandátnej zmluvy. Citoval predmetné dojednania a uviedol, že sa stotožňuje s právnym záverom okresného súdu, že v prípade čl. VI. bod 6.3. mandátnej zmluvy účastníkov zo dňa 7.6.2004 išlo o dojednanie o zmluvnej pokute. S poukazom na § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka uviedol, že na posúdenie zmluvnej pokuty bolo potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka § 544 a nasl. S odkazom na toto ustanovenie uviedol, že dojednanie o zmluvnej pokute je viazané na porušenie zmluvnej povinnosti jedným z účastníkov. Tento dôvod označil za nosný, a preto za potrebné považoval ujasniť, ktorú zmluvnú povinnosť mal žalovaný porušiť. Konštatoval, že odstúpenie od zmluvy je vymedzené v právnej úprave v obdivoch právnych úpravách ako jedna zo spôsobov zániku záväzku a že odstúpenie od zmluvy, nie je porušením zmluvnej povinnosti, ale výkonom práva, ktoré vyplýva buď zo zákona, alebo zo zmluvy. Uviedol, že dôvodné odstúpenie od zmluvy nie je porušením zmluvnej povinnosti, ale výkonom práva, ktoré vyplýva buď zo zákona, alebo zo zmluvy. Pre úplnosť poukázal na korešpondenciu účastníkov konania, výsledkom ktorej bol právny úkon odstúpenie od zmluvy žalovaným a zároveň poukázal najmä na list žalobcu zo dňa 10.8.2004, ktorým žalobca žalovanému navrhol vykonanie odstúpenia od zmluvy. Za podstatné označil, že posudzované dojednanie účastníkov o zmluvnej pokute nemožno zamieňať s odstupným a že v predmetnom konaní, ani nárok na odstúpenie nebol uplatnený. V zmysle uvedených dôvodov napadnutý rozsudok zmenil podľa § 220 O.s.p. a o trovách konania podľa § 224 ods. 2 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca dovolanie podaním doručeným 22.11.2006 a jeho doplnením doručeným 18.12.2006 a uviedol, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení. Podrobne rozpísal, z akého dôvodu požiadal žalovaného, aby od zmluvy odstúpil, čo žalovaný aj následne urobil. Rozhodnutie označil za také, ktoré mu bráni vykonateľnosti jeho práva. Za nesprávne považuje, keď krajský súd aplikoval rozsudok 5 Cdo 5/2000 zo dňa 24.8.2000 judikovaný pod Rc 27/2002 a za bežnú prax označil, že odstúpenie od zmluvy v danom prípade, ktoré bolo obidvoma účastníkmi dojednané, by malo byť postihované zmluvnou pokutou. Navrhol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon nevyklučuje (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V danom prípade bolo dovolanie podané ako prípustné podľa ustanovenia § 238 ods. 1 O.s.p., proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa. Dovolanie bolo podané v zákonnej lehote v súlade s ustanovením § 240 ods. 1 O.s.p. V ustanovení § 241 ods. 1 O.s.p. je zakotvené, čo musí dovolanie popri všeobecných náležitostiach obsahovať a že dovolateľ musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie sám, alebo jeho zamestnanec, ktorý za neho koná.

Uznesením 20 Cb 43/2005-182 zo dňa 4.12.2006 doručeným všeobecnému splnomocnencovi M.B., Okresný súd v Žiline v súlade s ustanovením § 241 ods. 4 O.s.p. vyzval dovolateľa doplniť dovolanie, predložiť plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa v dovolacom konaní advokátom, nakoľko zastúpenie zástupcom so všeobecným plnomocenstvom v štádiu dovolacieho konania nie je dostatočné.

Dovolateľ napriek výzve uloženej uznesením 20 Cb 43/2005-182, aby v lehote do 7 dní dovolanie doplnil, toto neurobil, nakoľko jeho doplnenie dovolania doručené dňa 18.12.2006 je učené ním s tým, že je zastúpený M.B. podľa plnej moci v zamestnaneckom pomere. Dovolateľ nedoložil doklad, ktorým by preukázal, že v dovolacom konaní je zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie sám, alebo jeho zamestnanec, ktorý za neho koná. Zo žiadneho dôkazu predloženého žalobcom, nie je zrejmé, že by žalobca, alebo jeho zamestnanec v danom prípade uvedený všeobecný splnomocnenec M.B. právnické vzdelanie mali.

Pre konanie na dovolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa, pokiaľ nie je ustanovené niečo iné (§ 243c O.s.p.).

So zreteľom na nerešpektovanie výzvy uvedenej v uznesení Okresného súdu v Žiline 20 Cb 43/2005-182, musel Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) prihliadnuť na ustanovenie § 104 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého, ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví. Aplikujúc uvedené zákonné ustanovenie, preto konanie o dovolaní žalobcu zastavil bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p., § 146 ods. 2 O.s.p. a žalovanému nepriznal náhradu, vzhľadom na to, že mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 26. februára 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: